

[Udenrigsministeren]

andre sige, at regeringen da ikke ser ligegyldigt på de udtalelser, der fremkommer. I det hele taget har forsvarsministeren på regeringens vegne jo selv lagt op til, at vi skulle have en debat, og en debat om forsvarsanliggender er noget, der er sundt. Vi skal senere i dag drøfte det, der har at gøre med den sikkerhedspolitiske debat som sådan. Derfor er det ikke alene godt, at der er givet forskellige meninger til kende både indenlands og udenlands, men det er også således, at vi studerer dette her meget nøje. Jeg går ud fra, at hr. Poul H. Møller vil være enig med mig i, at det ikke er sådan, at enhver kritik, der fremkommer fra det ene eller det andet sted, behøver at være det rigtige synspunkt; men at der er en dialog og en vekselvirkning, mener vi er rigtigt, og som sagt er det noget, vi studerer meget nøje. Men i øvrigt vil jeg sige: lad nu forsvarsforhandlingerne køre videre; der er ingen tvivl om, at det, der er kommet frem under debatten, også indgår i de videre forhandlinger.

Endelig vil jeg endnu en gang sige tak for den tilslutning, der har været til oplægget, og for den store tilslutning fra mange partier, der er til det stillede dagsordensforslag. Når man taler om sikkerhedspolitik og den del af sikkerhedspolitikken, der har at gøre med forsvaret, spiller økonomi selvfølgelig en rolle, men jeg finder, at det allervigtigste er, at et land – og i dette tilfælde Danmark – i sin sikkerhedspolitik kan opvise det brede flertal, som vi har kunnet opvise her i dag.

I det fremtidige arbejde vil regeringen ikke på nogen måde ligge på den lade side. Vi finder, at NATO er et nødvendigt middel til en fornøden sikring af vor selvstændighed. Vi finder også, at NATO er et nødvendigt middel til at komme videre i en afspænding. Vi har muligheder, når det drejer sig om opfølgingsmødet i Madrid til efteråret. Vi har muligheder for at presse på og håbe på en positiv respons fra Moskva, når det gælder forhandlinger om TNF-våbnene. Vi er ikke direkte engagerede i MBFR-forhandlingerne i Wien, ej heller i SALT-forhandlingerne, men vi har mulighed for at øve en indflydelse gennem konsultationer, og vi har under alle omstændigheder muligheder for med andre nordiske lande, med lande i EF og med øvrige vestlige lande i FN at øve en indsats, og det er det, der vil være ledetråden

for regeringens videre arbejde på disse områder.

Lasse Budtz (S):

På et enkelt punkt tog udenrigsministeren ordet ud af munden på mig – men det har han nu gjort så tit, så det kommer ikke bag på mig – og det var, da han over for hr. Christophersen pointerede, hvad der sker, når EF-landene optræder i fællesskab på det udenrigspolitiske område. Da det er meget vigtigt at få fastslået det, vil jeg gøre det endnu en gang: der er ikke tale om nogen ændringer i EFs institutioner. Det er udenrigspolitisk konsultationsarbejde, der løber ved siden af Romtraktaten, og de ni EF-lande udtaler sig kun i fællesskab, når de alligevel er enige om alt, hvad de udtaler sig om.

Jeg er enig med hr. Christophersen i, at det nu faktisk gælder om at forsøge at udnytte situationen, f.eks. i forbindelse med en udbygning af forholdet til den tredje verden, til udviklingslandene. Jeg tror, det er overmåde vigtigt, at den vestlige verden ikke udnytter en chance – for det er jo en trist baggrund at virke på – men forsøger at udvide det samarbejde, som heldigvis allerede er i gang. Også fordi det er rigtigt at fastslå, at som verden har udviklet sig, er afspændingen faktisk blevet udelelig: man kan ikke foretage sig et eller andet til skade for afspændingen i den ene ende af verden, uden at det påvirker situationen i den anden.

Hr. Ninn-Hansen var lidt inde på spørgsmålet om den såkaldte kvindeaktion til fordel for freden i den bredeste og mest positive almindelighed. Jeg ønsker ikke at lægge nogen distance mellem hovedparten af det, hr. Ninn-Hansen sagde i sin tale, og mig selv, men jeg vil dog på den anden side gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg ikke kan se, at der er noget som helst forkert i den kvindeaktion. Det forekommer mig, at jo flere der efterlyser fredsinitiativer, jo flere mennesker overalt på kloden og overalt i dette land der tager nogle initiativer til fordel for freden, jo bedre, og så må de for min skyld inddele sig i de grupper, der passer dem. Jeg synes, det er udmærket, jo flere initiativer der er.

Så var hr. Gert Petersen lidt inde på en sammenligning med Vietnam. Den sammenligning er jeg enig i, og den enighed om sam-